

Matrimoni: donar-se plenament per ser feliç

En la segona sessió de l'Aula de Teologia de l'Oratori de Bonaigua sobre la família es va recordar que el matrimoni és un sacrament, per tant compte amb l'ajuda de Déu i quan s'exclou a Déu del vincle matrimonial aquest fracassa.

09/02/2015

Els fracassos del matrimonis d'avui són per la crisi de fe, "és el drama de

la secularització del matrimoni cristià". "L'egoisme és el gran enemic del matrimoni. Falta avui un acolliment de la gràcia de Déu, de la gràcia d'estat que porta el sagrament". Ho va dir el professor adjunt de Teologia Moral de l'Institut Superior de Ciències Religioses de la Universitat de Navarra, Dr. José María Pardo en la segona sessió de l'Aula de Teologia de l'Oratori Bonaigua que enguany té per tema: "La Família, llum per a la nova evangelització".

"La crisi del matrimoni, afegí, no ve de l'ambient, de fora del matrimoni, sinó de dins. El matrimoni no és un projecte individualista, que cerca la felicitat individual, només si estimes, i et lliures completament a l'altre seràs feliç".

La conferència va ser una lliçó de Teologia en la qual el Dr. José María Pardo va establir la relació entre el

vinçle de Crist amb la seva Esposa, que és l'Església, i la unió entre els esposos com fa sant Pau en la seva carta als Efesis (*Ef*, 5). El matrimoni no és divisible, "com no ho és Crist i el seu Cos Místic" que és l'Església.

El Dr. Pardo també mostrà un paral·lelisme entre el matrimoni i l'Eucaristia. En aquest cas, va citar paraules de sant Josepmaria: "Jo veig el llit matrimonial com un altar" (*Revista "Nuestro tiempo"*, desembre 1967, p. 720, Pamplona). Heus aquí la relació entre el matrimoni i la litúrgia, doncs Jesucrist en instituir l'Eucaristia, a l'última cena, va dir: "Aquest és el meu cos, lliurat per vosaltres", és a dir, per l'Església, i de la mateixa manera l'espòs i l'esposa es lliuren mútuament l'un a l'altre en la celebració del matrimoni quan diuen: "Jo em lliuro a tu...". L'acte de lliurar-se el va consumir Crist després a la Creu, com els esposos consumeixen després el matrimoni, "i

així és com aquest es situa al cim de la Creu".

Entre les virtuts que cal viure en el matrimoni estan la comprensió, la paciència, el saber perdonar, la castedat pròpia del matrimoni -"no es pot fer tot el que es vol", va dir- i la fortalesa, entre d'altres. La castedat "no significa repressió sexual, sinó que és la virtut que fa possible l'amor autèntic, pur, net". El Dr. Pardo va dir que "en el matrimoni no és important el sexe, sinó la sexualitat, la qual cosa es manifesta de moltes maneres en el comportament amorós entre els esposos", com abraçar-se, passejar agafats de la mà, sopar junts amb una conversa íntima i tantes manifestacions de la sexualitat que no són l'acte matrimonial.

«És difícil?», es demanà el Dr. Pardo. I va respondre: tot s'aconsegueix amb l'ajuda de Déu i amb els dons de l'Esperit Sant. "Els esposos han de

resar junts, i diria més: els esposos han d'anar junts al cel, feliços". Sant Joan Pau II en l'encíclica "Familiaris Consortio" va suggerir que els matrimonis i les famílies fossin molt devotes al Sagrat Cor de Jesús, i que el tinguessin dins de casa, dins la llar.

Enllaç al programa de l'Aula de Teologia

Per Salvador Aragonés

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/
matrimoni-donar-se-plenament-per-ser-
felic/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/matrimoni-donar-se-plenament-per-ser-felic/) (11/08/2025)